

врѣме са удържишгъ невинността си само, ако бждеш доста разумна“. Азъ му благодарихъ отъ-сърдце.

И наистина, ерменецътъ имаше право. Защото жената на този паша е дъщеря на бившиятъ султанъ Абдул-Меджида, а ти знаешъ, че комуто се падне таквозъ отличие, нити може да земе, друга жена, нити да досади, съ какво да е, чувствителността и завистъта на своята високородна съпруга. Моето искусство имаше сега да се насочи само къмъ това, гдѣто да придобия благонаклонността и добрината на господарката ми. И вървай Мустафа, че туй не бѣше лесна работа, Меримѣ-ханжмъ е твърдѣ пакостна и разкошна жена. Тя мжчи мжжътъ си и не го пуца въ ложницата, а отъ друга страна прибѣра млади момци, облича ги съ женски дрѣхы, кара ги да играятъ предъ нея и блудствува. О, да знаеше ти, какви тайни зная азъ още за нея! Кожата би ти се наерила! Както и да е, работата се състои въ това, че проживѣхъ нѣкакъ тукъ, ето вече петъ години, и отъ разни дарове, било отъ нея, било отъ други, азъ съмъ си набрала хубавъ имотецъ, — а че най-сѣтне доживѣхъ добрата си честь, гдѣто и вѣнчана ми надѣжда и желание да се испълни, именно: да се срѣцна съ тебе.

Подиръ това изприказахъ азъ на Гюль-бахаръ своитѣ случки, разбира се, като премълчѣхъ ония работи, които можѣха да ѝ покажатъ, че азъ не съмъ ѝ останалъ така вѣренъ, както тя менѣ, — но пакъ желѣхъ за това. При-зори ние се раздѣлихме.

Тѣй ми премина доста врѣме. Ние, нощемъ, когато бѣше възможно, се събирахме и кроехме бжджцето си. Най-сетнѣ стигнахъ да се увѣря, че за насъ животъ въ турско не можѣше да има, защото не бѣше възможно да я получа законно за жена, когато други отлични чиновници я искаха, а тя се затулѣше само задъ любовта си къмъ Меримѣ-султана, и отхвърлѣше предложение